

[Iver Poulsen.]

noget med frihed og det, vi her i landet forstår ved demokrati, at gøre, og derfor har vi stillet vort forslag.

Forholdet er noget lignende med hensyn til Arbejdsgiverforeningen, idet dennes medlemmer i mange tilfælde med rette kan hævde, at deres medlemskab er en forudsætning for deres erhvervs trivsel og opretholdelse, og der er da også fra medlemmer af Arbejdsgiverforeningen offentligt protesteret mod denne sammenblanding af faglige og politiske interesser.

Når nu de faglige organisationers støtte kun ydes til bestemte store politiske partier med stor politisk indflydelse, er disse tilskud, set fra et demokratisk synspunkt, absolut et tvivlsomt gode, idet man ikke kan se bort fra, at den, der råder over de største midler, altså den rigeste, kan tilløbe sig politisk indflydelse på den fattiges bekostning — for vi er jo alle sammen klar over, at det koster penge at drive politik. Bidrag til politisk arbejde og politiske partier bør naturligvis være noget helt frivilligt, og hvis de faglige organisationer ønsker at støtte politiske partier, bør de naturligvis indføre et tvungent fagligt kontingent og et frivilligt politisk bidrag.

Med hensyn til det forslag til lov om ændringer i folketingsvalgloven, som den høje regering har fremsat, skal jeg kun knytte et par bemærkninger til forslaget § 1, punkt 16, som handler om syges adgang til at afgive stemme. Vi kan ikke give tilslutning til, at vælgere, som på valgdagen er indlagt på offentlige eller private sygehuse eller offentlige helbredelsesanstalter, får adgang til at stemme, fordi vi mener, at der herved begås uret mod de vælgere, der ligger syge rundt omkring i hjemmene. Men selv om vi ikke kan give forslaget vor tilslutning, vil jeg alligevel gerne spørge den højtærede indenrigsminister, om det er meningen, at kun oppegående patienter skal kunne stemme — der står nemlig i forslaget, at partierne kan stemme hos sygehusets eller helbredelsesanstaltens inspektør, hvilket formentlig vil sige på inspektørens kontor — eller er det meningen, at de sengeliggende patienter skal køres op, ned eller hen på kontoret for at afgive deres stemme? I sidstnævnte tilfælde vil

det betyde en sådan arbejdsforøgelse for sygehusets personale og en sådan uro, at jeg finder anledning til at advare imod helt at se bort fra de lægelige betænkeligheder ved en sådan uro og forstyrrelse. Idet jeg ærligt erkender min uvidenhed, vil jeg også gerne spørge den højtærede minister om, hvad der i denne lovs forstand forstås ved offentlige helbredelsesanstalter. Endelig vil jeg gerne spørge: hvorfor skal patienter på private klinikker, hvor der findes en overlæge eller oversygeplejerske, som nok kunne være valgleder lige så vel som en sygehusinspektør, ikke også kunne afgive deres stemme på klinikken? Sådanne privatklinikker lader sig meget let afgrænse fra private sygehuse, hvilehjem og pensionater.

Arne Bertelsen: Som det lige er nævnt, er mit parti modstander af at give patienter på hospitaler og på offentlige helbredelsesanstalter adgang til at stemme ved folketingsvalg. Man må nok kunne gå ud fra, at ulykkestilfælde og sygdom og alderdomssvækkelse rammer de forskellige politiske opfattelser nogenlunde lige, og at der derfor ikke hidtil er øvet nogen uretfærdighed. Hvis det derimod nu skal være sådan, at man ikke kan stemme, fordi man er indlagt på privat hospital eller privat sygehjem — altså selv er villig til og i stand til at betale for sin kur og pleje — betyder dette forslag en oplagt diskriminering. Enten må det være ingen eller alle. I denne forbindelse kunne det være rimeligt at forbyde henvendelser til patienter eller alumner på alderdomshjem o. lign., det være sig på statsministerielt papir — hvad allerede er påtalt af ombudsmanden — eller på privat papir, og tillige at forbyde vælgerforeninger at afhente gamle til afstemningsstederne. Hvis ældre vælgere virkelig har et ærligt ønske om at afgive deres stemme, findes der såmænd nok en udvej derfor.

Sindssygehospitalerne, som nu kaldes statshospitaler, og åndssvageanstalter er jo også offentlige helbredelsesanstalter. Skal man så også stemme dér? Det må vel være lovforslagets mening. Som bekendt er langt fra alle sindssyge eller åndssvage umyndiggjort og har derfor bevaret deres valgret. Må jeg i den forbindelse citere Alf Ross: „Dansk Statsforfatningsret“, bind I, side 253. Der står: